

Kendelse

afsagt den 21. marts 2017

Sag nr. 17-70-01104

[Klager]

mod

Netavisen Pio

[Klager] har klaget til Pressenævnet over indlægget *"Ingen stemmer på et sludrehoved"* bragt den 22. februar 2017 på netavisen Pios hjemmeside piopio.dk, idet han mener, at god presse-skik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at det ikke er muligt at forsvare sig mod de anklager, indlægget indeholder mod hans person, da det er bragt anonymt under pseudonymet "Brix".

---

1 Sagsfremstilling

Netavisen Pio bragte den 22. februar 2017 indlægget *"Ingen stemmer på et sludrehoved"* skrevet af "Brix". Som profilbillede til pseudonymet Brix var indsat et billede af den danske bladudgiver og socialist Harald Brix (1841-1881). Af indlægget fremgår:

"Over de senere år er en ny klasse vokset frem i den offentlige debat: Såkaldte debattører, der blander sig i den offentlige debat med farverige synspunkter og opsigtsvækkende politiske forslag. En slags ansvarsløs udgave, af det, man før i tiden kaldte intellektuelle.

Det nye navn er nok meget godt, for det ikke bare ansvaret, men også debatniveauet, der er til forskel på de to kategorier. For debattører handler det om at skabe overskrifter og provokere, så ens indlæg bliver delt. Jo mere outreret og tosset et synspunkt, jo større rækkevidde får forfatteren. De er dresserede hunde i et medicirkus, hvor de mest spektakulære hundekunstner[e] bliver tildelt de største godbidder. Og særligt giver det point, hvis man kan stikke til det etablerede politiske system og det liv der leves der.

De mislykkede politikere

Derfor er det også bemærkelsesværdigt, hvor mange af debattørerne, der har forsøgt sig med politik, men er mislykkedes, og siden har kastet sig over det konsekvensløse holdningsmageri. Det gælder top-folk som Berlingskes [Person A], der

var folketingskandidat for LA, men gav op undervejs. Eller radiovært [Person B], der stillede op i den socialdemokratiske Skanderborg-kreds, men måtte nøjes med opbakning fra 3 partimedlemmer.

I de frie debattørers superliga ligger også [Klager], der meldte sit kandidatur til Borgerrepræsentationen for LA, men blev afvist af partiet. For ikke at tale om [Person C], der ofte fortæller, at hun er glad for at have fravalgt Christiansborg, men glemmer at fortælle, at det var vælgerne der fratog hende pladsen på tinge. Fælles for [Klager] og [Person C] er den mærkværdighed, at man højstemt meddeler, at man ikke vil være politiker. Vel at mærke efter man fandt ud af, at det ikke kunne lade sig gøre.

Det samme gælder semi-kendte debattører som [Person D] fra de radikale, [Person E] fra De Konservative eller [Person F] fra den ekstreme højrefløj. De har nem adgang til medierne og klarer sig godt på de sociale medier, men få vælgere tør overlade magten til dem.

De ansvarsløse debattører skaber mistillid

Som en forsmået eks-kæreste, der er blevet dumpet, opbygger mange fra debattørligaen efterfølgende en stor modvilje mod politikere og det politiske system. Debattørerne giver politikere skylden for politikerlede, for Trump, for skandalerne i SKAT og inden længe også for regnvejrs i maj. Som den fejlslagne forfatter, der i stedet bliver litteraturkritiker og bedømmer de egentlige litterater, bliver fejlslagne politikere til dommere over dem, der rent faktisk lykkes.

Sandheden er snarere, at det er de mange ansvarsløse debattører, som skaber mistillid. Som med deres hundekunstner og jagt efter clicks til deres overordnede mediebosses forplumrer den politiske debat med ligegyldigheder. De lider af den grundlæggende misforståelse, at politik bare er en evig debat, hvor man kan skifte holdning fra gang til gang, alt efter dagsstemningen.

De tager fejl. For rigtig politik er at træffe beslutninger, som har en betydning for mennesker uden for mediedanmark, og evnen til at mene ting længe nok til at vinde vælgernes tillid. Men netop tilliden til at forvalte den magt, turde vælgerne ikke give debattørerne, og i stedet skælder de ud på dem, der fik den. Derfor ville det også klæde de danske medier at give mere plads til dem, folk rent faktisk har valgt til at træffe beslutninger, og mindre plads til debattørernes kunstner. Det kunne være, vi fik løst nogle problemer, i stedet for blot at diskutere dem.

Harald Brix (1841-1881) var en dansk politiker og redaktør. Sammen med sin fætter Louis Pio og Paul Geleff grundlagde han udspringet for Arbejderbevægelsen og Socialdemokratiet i Danmark.

Brix-klummen på Netavisen Pio giver udvalgte og markante skribenter mulighed for at skrive under pseudonym. Den enkelte skribent er chefredaktøren bekendt. Klummen er alene udtryk for forfatterens egen holdning.”

Pressenævnet modtog den 24. februar 2017 [Klager]s klage over Netavisen Pio.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Pressenævnets kompetence

[Klager] har anført, at det påklagede indlæg må betragtes som et redigeret debatindlæg, som er underlagt Pressenævnets kompetence.

God presseskik

[Klager] har anført, at han selv og flere offentlige debattører angribes ved navn i indlægget. Blandt andet anklages han og de øvrige debattører for at være blandt "dresserede hunde i et medicirkus", for at agere som en "forsmået ekskæreste" og for at "forplumre den politiske debat med ligegyldighed". Det problematiske ved indlægget er, at skribenten har skrevet indlægget under pseudonymet "Brix" og derfor ikke ved navn vedkender sig sine anklager. Ifølge [Klager] har han derved ikke nogen reel mulighed for at komme til genmæle, da han ikke ved, hvem han skal rette svaret mod.

2.2 Netavisen Pios synspunkter

Pressenævnets kompetence

Netavisen Pio har til det konkrete indlæg anført, at det påklagede indlæg er skrevet af en udefrakommende, og at Netavisen Pio ikke har haft indflydelse på indholdet. Generelt er det muligt for enkelte skribenter at få direkte adgang til piopio.dks "back end" og upload-modul, men i hovedreglen lægger redaktionen selv alle debatindlæg op af hensyn til korrektur, billedvalg og opsætning.

Selve indholdet af klummerne redigeres dog aldrig, ligesom redaktionen heller ikke 'godkender' indlæg til faste klummer. Disse indlæg bliver bragt automatisk. Kun nye skribenter på Netavisen Pio bliver vurderet, gennemgået og godkendt. Det vil sige, at redaktionen ikke udvælger og godkender, hvilke indlæg der skal offentliggøres under pseudonymet Brix. Chefredaktøren på Netavisen Pio er den eneste, som er bekendt med skribentens navn.

Alle artikler, der har været udgivet under pseudonymet Brix på Netavisen Pio har været medfulgt af følgende tekst:

"Brix-klummen på Netavisen Pio giver udvalgte og markante skribenter mulighed for at skrive under pseudonym. Den enkelte skribent er chefredaktøren bekendt. Klummen er alene udtryk for forfatterens egen holdning."

God presseskik

Netavisen Pio har til indholdet af klummen anført, at klummen Brix er oprettet for at skabe et særligt rum for en række stemmer indenfor det politiske debat, som ellers ikke ønsker at stå frem eller lade deres holdninger komme til orde. Der er således en klar journalistisk og

publicistisk interesse i at udgive denne klumme, fordi den er et udtryk for, hvordan man tænker på en række topposter indenfor partier, embedsapparat og erhvervsliv.

At klummen er skrevet under pseudonym bygger på en lang tradition, som også kendes fra øvrige aviser og dagblade, hvor man bruger anonyme kilder i journalistiske artikler og skriver anonyme ledere, eller hvad der svarer til dette. Netavisen har hentet inspiration i den klassiske arbejderbevægelse, hvor anvendelse af et pseudonym har været anvendt for at rejse en række vigtige politiske debatter. Netavisen tilstræber altid plads til divergerende holdninger, konstruktiv uenighed og tankevækkende politiske diskussioner.

Chefredaktøren på Netavisen Pio er som nævnt den eneste, som er bekendt med skribentens navn. Brix-klummen er ligesom alle andre klummer på Netavisen Pio alene udtryk for skribentens holdninger. Det fremgår af de afsluttende bemærkninger nederst i klummen.

Netavisen Pio har anført, at det strider imod netavisens generelle principper at forsvare indholdet af konkrete indlæg. Dog har netavisen anfægtet, at kritikken i det påklagede indlæg skulle være rettet personligt mod [Klager], idet han blot optræder som et blandt adskillige fremhævede eksempler på det, som den anonyme skribent kalder 'debattører'.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Hanne Schmidt, Hans Peter Blicher, Lene Sarup og Marlene Borst Hansen.

Pressenævnets kompetence

[Klager] har klaget over et debatindlæg, der er bragt under pseudonym på hjemmesiden pio-pio.dk. Hjemmesiden er ved mail af 7. november 2014 anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3. Hjemmesiden og indholdet herpå er derfor som udgangspunkt omfattet af Pressenævnets kompetence, såfremt indholdet kan anses for et redigeret indlæg.

Det er Pressenævnets opfattelse, at debatsider, hvor udefrakommende kan skrive uredigerede debatindlæg, som udgangspunkt ikke er omfattet af medieansvarsloven, idet der er tale om en uredigeret envejskommunikation.

Redigerede debatindlæg er derimod efter Pressenævnets opfattelse omfattet af medieansvarsloven. Som redigerede debatindlæg anses også indlæg, der er lagt op på mediets hjemmeside af redaktionen, eller er skrevet af journalister eller skribenter, der er tilknyttet et medie omfattet af Pressenævnets kompetence, uanset om indlægget indholdsmæssigt har været gennemgået af en redaktion.

Pressenævnet finder, at det påklagede indlæg "*Ingen stemmer på et sludrehoved*" på pio-pio.dk må betragtes som et redigeret debatindlæg, idet indlægget er skrevet af en af mediets godkendte og tilknyttede skribenter, som redaktøren kender identiteten på, ligesom indlæg-

get er lagt op på piopio.dk af mediets redaktion eller en af de enkelte skribenter, der har adgang til at uploade indlæg. Nævnet finder herefter, at det påklagede indlæg må sidestilles med en klummeartikel, der er omfattet af medieansvarsloven og dermed af Pressenævnets kompetence. Det er således ikke som anført af piopio.dk muligt at fraskrive sig ansvaret og henvise til, at klummen alene er udtryk for skribentens holdning. Det forhold, at læsere, herunder klager, frit kan kommentere indlægget, ændrer ikke herpå.

Klagen realitetsbehandles herefter.

Pressenævnet bemærker endvidere, at det følger af medieansvarslovens § 34, at ”*massemedierne indhold og handlemåde*” skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte journalist eller skribent, som er part i Pressenævnets sag. Det er således redaktøren, der eventuelt pålægges at offentliggøre en kendelse fra Pressenævnet efter medieansvarslovens § 49.

God presseskik

[Klager] har klaget over, at han ikke har reel mulighed for at imødegå anklagerne om, at han er blandt ”*dresserede hunde i et medicirkus*”, agerer som en ”*forsmået eks-kæreste*”, og at han ”*forplumrer den politiske debat med ligegyldighed*”, da skribenten bag indlægget er anonym og bragt under et pseudonym.

Debatindlæg indeholder i sagens natur ofte mere vurderende og kommenterende bemærkninger end redaktionelle artikler. Det er Pressenævnets opfattelse, at der i lederartikler og debatindlæg må tillades en højere grad af frisprog end i nyhedsindslag og reportager.

Pressenævnet finder, at de ovennævnte tre påklagede udsagn klart fremstår som skribentens vurdering, der i et tilfælde som dette, hvor forfatteren er anonym, må sidestilles med netavisen Pios subjektive vurdering af de hændelser, der ligger til grund for omtalen. Pressenævnet finder videre, at vurderingerne ikke overskrider de vide rammer for frisprog i debatindlæg. Da der er tale om vurderinger, finder nævnet, at der heller ikke var grund til at kontrollere rigtigheden af de påklagede udsagn.

Pressenævnet udtaler på denne baggrund hverken kritik af Netavisen Pios brug af pseudonym ved angivelse af forfatteren til indlægget eller af udtalelserne i klummen.